

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

Beknopt Verslag

VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE
VAN

15 - 12 - 1999
namiddag

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social-chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :		Abréviations dans la numérotation des publications :	
DOC 50 0000/000	: Parlementair document van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer	DOC 50 0000/000	: Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA	: Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA	: Questions et Réponses écrites
HA	: Handelingen (Integraal Verslag)	HA	: Annales (Compte Rendu Intégral)
BV	: Beknopt Verslag	CRA	: Compte Rendu Analytique
PLEN	: Plenum	PLEN	: Séance plénière
COM	: Commissievergadering	COM	: Réunion de commission

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers	Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Bestellingen :	Commandes :
Tel. : 02/549 81 60	Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74	Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be	www.laChambre.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be	e-mail : aff.generales@laChambre.be

INHOUD

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE – C 074

VRAGEN EN INTERPELLATIES

– Vraag van de heer **Yves Leterme** tot de minister van Justitie over de verplaatsingen van magistraten bij officiële plechtigheden (nr. 617)

Sprekers : **Yves Leterme** en **Marc Verwilghen**, minister van Justitie 5

– Vraag van de heer **Tony Van Parys** tot de minister van Justitie over uitbetalingen aan procureurs en substituten (nr. 558)

Sprekers : **Tony Van Parys** en **Marc Verwilghen**, minister van Justitie 6

– Vraag van de heer **Jan Peeters** tot de minister van Justitie over aanbevelingen van de commissie internering (nr. 580)

Sprekers : **Jan Peeters** en **Marc Verwilghen**, minister van Justitie 6

– Vraag van de heer **Pieter De Crem** en interpellatie van de heer **Filip De Man** en mevrouw **Dalila Douifi** tot de minister van Justitie over het drugsbeleid (nrs 595, 183 en 195)

Sprekers : **Pieter De Crem**, **Filip De Man**, **Dalila Douifi** en **Marc Verwilghen**, minister van Justitie en Jo Vandeurzen 7

– Vraag van de heer **Tony Van Parys** tot de minister van Justitie over voorwaardelijke invrijheidstellingen (nr. 606)

Sprekers : **Tony Van Parys** en **Marc Verwilghen**, minister van Justitie 10

– Vraag van de heer **Pieter De Crem** tot de minister van Justitie over het verband tussen cultuur en criminaliteit (nr. 654)

Sprekers : **Pieter De Crem** en **Marc Verwilghen**, minister van Justitie 11

COMMISSIE VOOR
DE JUSTITIE

OPENBARE VERGADERING

WOENSDAG 15 DECEMBER 1999

NAMIDDAG

VOORZITTER :

de heer **Fred ERDMAN**

De vergadering wordt geopend om 16.00 uur.

VRAGEN EN INTERPELLATIES

VERPLAATSINGEN VAN MAGISTRATEN BIJ OFFICIËLE PLECHTIGHEDEN

Vraag van de heer Yves Leterme tot de minister van Justitie over "de verplaatsingen van magistraten naar aanleiding van officiële plechtigheden" (nr. 617)

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Het viel mij op dat magistraten zich op zeer eigenaardige wijze verplaatsen bij officiële plechtigheden, ook als de afstand die zij overbruggen slechts enkele honderden meters bedraagt. Ondanks de zeer korte afstanden die zij daarbij afleggen, doen zij toch een beroep op taxidiensten en andere. De bevolking vindt dat eigenaardig.

Bestaat er een rondzendbrief waarop dat gebruik gebaseerd is ? Wat is de kostprijs van dat soort verplaatsingen ? Wil de minister die traditie verderzetten ?

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Nederlands*) : Bij het begin van ieder jaar wordt aan de rechterlijke overheden, op de begroting van het ministerie van Justitie, onder de rubriek "gewone rechtsmachten, bestaansmiddelenprogramma, werkingskosten" een krediet toegekend voor

het betalen van kleine uitgaven. Dit krediet is het maximumbedrag dat mag besteed worden voor het aangaan van verbintenissen.

In de rondzendbrieven van 1 januari 1948 en 14 november 1973 van het ministerie van Justitie werd gepreciseerd dat onder kleine uitgaven diende te worden verstaan : de huur van rijtuigen, tramkosten, huur van auto's voor plechtigheden.

Voor 1999 bedragen de kosten tot op heden : 658.859 frank waarvan 307.736 frank voor de Nederlandstalige gerechten en 378.123 frank voor de Franstalige gerechten. Deze kosten worden aangerekend op de basisallocatie 02120102.

Artikel 382 van het Gerechtelijk Wetboek is de wettelijke basis voor de regeling van deze kosten.

Bij navraag blijkt dat de meeste magistraten zich met hun privé-wagen verplaatsen voor deze aangelegenheden. Bij wijze van opmerking laten ze echter weten geïnteresseerd te zijn in een wagenpark. Ik neem aan dat de indiener van de vraag deze keuze niet bepleit, gelet op de meerkost die dit zou meebrengen.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Dit soort gedragingen is niet opportuun. Het lokt negatieve reacties en wrevel uit dat taxi's worden gehuurd om 120 meter af te leggen ter gelegenheid van een Te Deum !

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Nederlands*) : Ik heb geen moeite om mij daarover uit te spreken. Het lijkt mij normaal dat korpsoversten hun reisweg uitstippelen. Ik heb er vertrouwen in dat magistraten korte afstanden te voet afleggen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

UITBETALINGEN AAN PROCUREURS EN SUBSTITUTEN

Vraag van de heer Tony Van Parys tot de minister van Justitie over "de uitbetalingen aan procureurs en substituten op het einde van het jaar" (nr. 558)

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : De lonen van procureurs en substituten voor december 1999 en de eindejaarspremies zouden niet tijdig kunnen worden uitbetaald vanwege informaticaproblemen. Dat staat althans in de pers. Ook budgettaire problemen zouden aan de orde zijn, waardoor de eindejaarspremies pas vanaf januari zouden worden uitbetaald.

Bevestigt de minister deze berichten ? Geldt dat voor alle magistraten ? Welke budgettaire problemen zijn er ? Hoe zullen ze worden opgelost ?

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Nederlands*) : Er is geen enkele reden tot paniek voor procureurs en substituten.

Het is onjuist dat de uitbetaling van de wedden van de magistraten vertraging oploopt. Dat hebben de betrokkenen zelf kunnen vaststellen bij het eind van iedere maand.

Het is niet de minister van Justitie die verantwoordelijk is voor de uitbetaling, maar de diensten van Financiën, de Thesaurie.

Door een omschakeling van het informaticasysteem, met het oog op het jaar 2000, botste het informaticasysteem op enkele onvoorziene moeilijkheden.

Gevolg is een vertraging in het uitbetalen, niet van de wedden, maar van premies voor nacht- en weekendwerk voor magistraten en substituten.

De vertraging bedraagt drie weken. In plaats van op 30 november zullen de prestaties op 24 december worden uitbetaald. Het gaat om de premies van zo'n vijfhonderd procureurs en substituten.

Maar er is ook goed nieuws. Tegelijkertijd zullen de betrokkenen ook hun eindejaarspremie krijgen. Want in tegenstelling tot de vorige jaren zullen de eindejaarspremies op 24 december en niet in januari van het volgende jaar worden uitbetaald.

De insinuatie als zouden er budgettaire redenen gemoeid zijn met deze lichte vertraging, is uit de lucht gegrepen.

Zodra de problemen mij gesignaleerd werden, heb ik de procureurs-generaal gevraagd de magistraten van de parketten van hun rechtsgebied te verwittigen. Sommigen klagen erover dat deze informatie niet is doorgestroomd. Ik betreur dat.

Nu het incident tot zijn ware proporties is herleid, hoop ik dat de klagers de motivatie terugvinden om mee te werken aan een vernieuwend justitieel beleid.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Ik verheug mij over dit geruststellend nieuws.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

AANBEVELINGEN VAN DE COMMISSIE INTERNERING

Vraag van de heer Jan Peeters tot de minister over "de aanbevelingen van de commissie internering en de beleidsintenties terzake" (nr. 580)

De heer **Jan Peeters** (SP) : De internering kent drie problemen. Er is een menselijk probleem door een gebrek aan psychologische en medische zorg. Bovendien blijven vele mensen te lang geïnterneerd door een tekort aan nazorg, met alle humanitaire problemen vandien. Ook na vrijlating is de nazorg onvoldoende. In Merksplas en Turnhout doen zich dan ook regelmatig zelfmoorden voor.

De minister vroeg advies aan de commissie-internering. Er werd 50 miljoen in het vooruitzicht gesteld voor de dienst POKO. Welke stappen zijn er al gezet om deze operationeel te maken ?

Over deze kwestie zijn in april al afspraken gemaakt, maar concreet zie ik geen resultaten. Hoe loopt de samenwerking met Volksgezondheid en Sociale Zaken ? Is er al overleg geweest ? Zo ja, wat zijn de resultaten ? Zo neen, waarom niet ?

Overleg met de gemeenschappen is ook nodig. Zijn er al afspraken gemaakt rond de kwaliteitscontrole ? Zo ja, welke ? Zo neen, waarom is er nog geen overleg geweest ?

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Nederlands*) : De problematiek van de internering en de kwaliteit van de psychiatrische zorgverstreking in onze instellingen voor sociaal verweer is al jaren het voorwerp van kritiek. Deze kritiek is doorgaans zeer terecht. Ondanks de soms pijnlijke toestanden op het terrein was er binnen de politieke wereld weinig tot geen belangstelling voor deze vergeten groep. De commissie-internering heeft een evaluatie gemaakt van het wetgevend arsenaal en van de organisatie en de kwaliteit van de zorgverstreking. Men is er evenwel niet in geslaagd om de vele conclusies en engagementen om te zetten in veranderingen op het werkveld.

Ik verwijs naar mijn beleidsnota voor 2000. Ik meen dat psychiatrische patiënten, ook al hebben ze een misdrijf gepleegd, in principe in al dan niet gespecialiseerde medische instellingen verzorgd moeten worden. De gesloten afdelingen van onze instellingen voor sociaal verweer moeten voorbehouden blijven voor de zogenaamde "*high risk*"-patiënten, zij die gevaarlijk en onbehandelbaar zijn. De "*medium risk*"-patiënten moeten ondergebracht worden in de nog op te richten forensische afdelingen binnen de klassieke gezondheidszorg. Een overleg met de sector en een studie van het rapport worden gepland.

Het rapport de commissie-internering wordt bestudeerd. De auteurs zijn ondertussen al meerdere malen uitgenodigd op mijn kabinet voor een onderhoud. Wat betreft de voorgestelde aanpassingen van de wet op het sociaal verweer werd een bijkomende studie- en overlegronde afgesproken. Deze studie zal in de loop van de maand januari kunnen worden afgerond. Het is echter niet de bedoeling het grondige commissiewerk over te doen. Er zal prioritair werk worden gemaakt van de kwaliteit van de zorgverstreking.

Ik heb moeten vaststellen dat de poging tot oprichting van het POKO in zeven haasten op het einde van de vorige legislatuur werd uitgewerkt. Men is niet tot een afronding kunnen komen. Wat op de eerste plaats moet gebeuren is de aanwerving van leidinggevend personeel.

Ik hoop dat het leidinggevend personeel van het POKO tegen april 2000, na goedkeuring van een KB voor het personeelskader en een voor de taalkaders, zal gekend zijn.

Eens deze besluiten getekend en gepubliceerd, kan de selectie van het leidinggevend personeel een aanvang nemen.

Na de benoeming van het leidinggevend personeel, zal het POKO echter nog niet operationeel zijn. Het uitvoerende personeel dient geselecteerd en aangeworven door het leidinggevend personeel zelf. Daarnaast moe-

ten werkafspraken worden gemaakt met alle betrokken actoren. Ten slotte moet een steundienst worden opgericht bij het POKO die instaat voor de bewaking van de veroordeelden, verdachten of geïnterneerden.

U heeft ook vragen gesteld over de stappen die nodig zijn om te komen tot een zogenaamd zorgcircuit voor forensische psychiatrische patiënten. De ontwikkeling van dit circuit werd tijdens de vorige legislatuur voorbereid, maar dit project werd spijtig genoeg niet tot een goed einde gebracht. Zowel ikzelf als de psychiatrische sector, blijven vragende partij. Zo heb ik reeds overleg laten plegen met de heer Goyvaerts, die tijdens de vorige legislatuur de werkgroep forensische psychiatrie heeft voorgezeten. Samen met de heer Goyvaerts wordt de reanimatie van dit dossier voorbereid. Ik sta op het punt om mijn collega's van Sociale Zaken en Volksgezondheid en Leefmilieu uit te nodigen het overleg terug op te starten. Uw vragen in dit verband zijn dus net iets te vroeg gekomen. Ik noteer evenwel uw belangstelling voor deze problematiek en zal u verder op de hoogte houden over het verloop van de besprekingen.

De heer **Jan Peeters** (SP) : Wij staan blijkbaar op hetzelfde standpunt, wat mij verheugd. Wanneer de Dienst voor het penitentiair beleid het rapport van de commissie-internering heeft bestudeerd, moeten wij zeker op dit probleem terugkomen in de commissie Justitie.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

VERVOLGINGSBELEID DRUGS

– *Vraag van de heer Pieter De Crem tot de minister van Justitie over "de vervolging van softdrugs naar aanleiding van het PS-standpunt bij monde van de heer Elio Di Rupo" (nr. 595)*

– *Interpellatie van de heer Filip De Man tot de minister van Justitie over "de vervolging van drugsdelicten" (nr. 183)*

– *Interpellatie van mevrouw Dalila Douifi tot de minister van Justitie over "het vervolgingsbeleid inzake drugs" (nr. 195)*

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Minister Di Rupo heeft namens de PS verklaard dat soft drugs als cannabis uit het strafrecht moeten worden gehaald, wat alleen via een wetswijziging kan. Bepaalde verklaringen uit de drugscirculaire gaan terug op de aanbevelingen van de werkgroep drugs. Prioritair in de aanbevelingen stonden

de bescherming van de maatschappij en het afremmen van nieuwe druggebruikers. Preventie, hulpverlening en repressie moesten leiden tot een terugdringing van het drugsgebruik. Daarover bestond in de vorige én in de huidige regering een consensus.

Het strafrecht bleef de ultieme stok achter de deur.

De drugscirculaire suggereert dat een aantal zaken niet prioritair worden vervolgd. Het bezit van illegale drugs bleef strafbaar; marihuanabezit kreeg echter de laagste prioriteit. PS-voorzitter Di Rupo wil nu naar een echt gedoogbeleid evolueren. In Nederland liep met dit gedoogbeleid evenwel alles verkeerd. De maatschappelijke letsels zijn daar nauwelijks te helen.

Heeft voorzitter Di Rupo daaromtrent overleg gepleegd? Is er een meerderheid voor legalisatie van softdrugs? Wil men "coffee shops" toelaten? Zal de minister het vorige beleid handhaven, of zal hij toegeven aan de druk vanuit de PS? Welk soort gecontroleerde handel wil men toelaten? De ultieme vraag is of er een consensus is binnen de regering om de handel in softdrugs "in gecontroleerde handen te leggen", zoals men nu koffiehops omschrijft? Is de huidige regering van plan een gedoogbeleid te voeren?

De heer **Filip De Man** (VL. BLOK): Men vraagt zich af wat de houding van de regering, en in de regering van de PS, is ten aanzien van het drugsgedoogbeleid. We kennen de historiek van dat beleid. De PS stelde altijd al een hoge tolerantie voor. In 1997, na maandenlange discussies, kwam het verslag Moriau-Van den Bossche tot stand, dat vervolging van soft drugsgebruik een zeer lage prioriteit toekende. Op 8 mei 1998 kwam er een richtlijn, die tot nogal wat verwarring aanleiding gaf, en tot een nieuwe studie.

Welke besluiten kwamen uit die studie? Werden de politiediensten geconsulteerd? In 1997-1998 was er een daling van 11 procent bij de drugsdelicten. Uiteraard is die daling niet reëel. Het is het aantal vervolgingen dat met 11 procent is gedaald. Zijn er wijzigingen in het opsporingsbeleid? Evolueren we naar een gedoogbeleid? Zullen drugs via bepaalde kanalen, OCMW's of apotheken, worden verdeeld?

Mevrouw **Dalila Douifi** (SP): In de huidige richtlijn vinden wij de terreur van de aanbevelingen van de parlementaire werkgroep drugs absoluut niet terug. Rechtszekerheid en gelijke juridische behandeling zijn zoek. Het leggen van prioriteiten wordt vooral in de steden niet toegepast, omdat dat nog meer werk creëert voor politiediensten en parketten. Nog al te vaak worden mensen vervolgd wegens het bezit van cannabis voor eigen

gebruik in plaats van een gerichtere en efficiëntere aanpak na te streven.

Wat vindt de minister van de richtlijn? Moet ze worden aangepast? Moet het strafrecht worden aangepast? Moeten de aanbevelingen van de parlementaire werkgroep niet beter worden omschreven tegenover de parketten? Moeten de parketten geen duidelijker richtlijnen krijgen? Hoeveel personen werden strafrechtelijk vervolgd voor het bezit van softdrugs voor eigen gebruik?

Minister **Marc Verwilghen** (in het Nederlands): De richtlijn van 8 mei 1998 over het vervolgingsbeleid inzake bezit en detailhandel van illegale verdovende middelen, beoogde eenvormigheid in het vervolgingsbeleid. De Dienst voor het Strafrechtelijk beleid binnen het ministerie van Justitie evalueert deze richtlijn kwalitatief. Vragen werden overgemaakt aan de parketten en politiediensten om te kunnen nagaan of en hoe de hoger vermelde richtlijn in de diverse arrondissementen wordt toegepast.

De belangrijkste vaststellingen van de evaluatie zijn de volgende:

Door de veelheid van maatregelen die door de richtlijn geboden worden en de vage criteria die eraan gekoppeld zijn, blijft een verschillende behandeling van druggebruikers door de strafrechtelijke instanties mogelijk. Wat de verschillende producten betreft, blijven alle gerechtelijke maatregelen mogelijk, gaande van sponeren tot vervolgen. Het begrippenkader geeft aanleiding tot uiteenlopende interpretaties, zowel op het niveau van de politiediensten als van de parketten, wat uniformiteit in de weg staat.

De richtlijn beantwoordt nog te weinig aan de aanbevelingen van de parlementaire werkgroep drugsproblematiek, in de zin dat vervolging en gevangenisstraf nog steeds de regel zijn, terwijl de werkgroep heeft geconcludeerd dat repressieve interventie tegenover de druggebruiker slechts gerechtvaardigd is als betrokkene zich ook aan openbare ordeverstoring is te buiten gegaan.

De parketten hechten veel belang aan persoonlijke en situationele factoren, waarbij de strengste maatregelen worden opgelegd aan de meest gemarginaliseerde gebruikers, door het feit dat in hun hoofd vaak een escalatie van gebruik en feiten wordt vastgesteld. Daardoor lijkt het alsof de parketten het tekort op sociaal vlak dienen in te vullen en tussenkomen bij gebrek aan andere mogelijkheden. Dit toont opnieuw aan dat tot op heden nog niet voldoende werd tegemoet gekomen aan de aanbevelingen van de parlementaire werkgroep, die voorstellen ook in de primaire preventie, gezondheid en het sociaal-economische veld te investeren.

Eén van de doelstellingen van de richtlijn bestond erin enige uniformiteit in het vervolgingsbeleid van drugsdelicten te creëren : daaraan werd volgens de evaluatie niet helemaal voldaan. Concreet betekent dit dat de richtlijn toelaat dat de individuele parketten druggebruikers op verschillende manieren behandelen.

Wij moeten nu nagaan in welke mate de criteria nader dienen gespecificeerd teneinde te voldoen aan de aanbevelingen van de parlementaire werkgroep.

Op basis van de evaluatie zal de richtlijn op korte termijn worden verfijnd. Bovendien zal het doel van de richtlijn op duidelijke wijze worden toegelicht ten overstaan van de burger.

Of er wijzigingen zullen komen in het opsporings- en vervolgingsbeleid, in welke richting deze wijzigingen zullen evolueren en of er een meerderheid is binnen de regering om de handel in drugs en meer bepaald soft-drugs via gecontroleerde kanalen mogelijk te maken, kan nog niet worden gezegd.

Het regeerakkoord bepaalt dat de regering, binnen de zes maanden na haar aantreden, aan het Parlement een evaluatierapport zal voorleggen inzake het huidige drugsbeleid. Op basis van de resultaten daarvan zal de regering in samenspraak met het Parlement een coherent beleid uitwerken.

Ik zal dit rapport indienen op 12 januari. Het zal echter meer omvatten dan de evaluatie van de richtlijn van 1998 : de implementatie van de aanbevelingen van de parlementaire werkgroep inzake drugs en de ontwikkelingen in het buitenland worden thans geëvalueerd via een externe studie van de professoren De Ruyver en Casselman. Het huidige drugsbeleid komt daarin aan bod, met inbegrip van de knelpunten die zich situeren in de bevoegdheidssfeer van de diverse betrokken departementen op de verschillende niveaus.

Definitieve standpunten nopens het te voeren beleid inzake drugs zullen dan ook pas kunnen worden ingenomen na bespreking van deze evaluatie binnen de Ministerraad en het Parlement.

Ik zal aansturen op een verdere implementatie van de aanbevelingen van de parlementaire werkgroep. Ik beoog geen wijzigingen van de fundamentele principes van de richtlijn van 1998.

De bestaande richtlijn moet worden bijgestuurd. Een wijziging van de wetgeving in de zin van decriminalisering of legalisering van druggebruik is niet aangewezen. Legalisering is niet verenigbaar met de internationale verplichtingen die ons land via ratificatie en implementatie van diverse verdragen heeft aangegaan en wordt in

geen enkele van de lidstaten van de EU als optie beschouwd.

Evenwel is men er zich van bewust dat vervolging en gevangenisstraffen voor druggebruikers niet de aangewezen oplossing vormen. Druggebruik wordt in de meeste EU-lidstaten niet vervolgd. De discussie over de manier waarop men dient om te gaan met gebruikers die in het bezit zijn van kleine hoeveelheden drugs voor persoonlijk gebruik of die zich schuldig maken aan kleine criminaliteit vanwege hun drugsverslaving, blijft evenwel bestaan. Nederland schroeft het oorspronkelijke gedoogbeleid terug en evolueert in de richting van een verstrakking van het drugsbeleid.

Bijsturing van de richtlijn van 1998 dringt zich op, zonder echter het strafrecht zelf te gaan wijzigen. Met een goed beleid op basis van concrete en duidelijke richtlijnen kan immers evenveel worden bereikt zonder in internationale context onaanvaardbare wetswijzigingen door te voeren.

De cijfers van het aantal personen dat een strafrechtelijke veroordeling opliep enkel vanwege bezit voor eigen gebruik, heb ik enkel voor de jaren 1994 en 1995. In 1994 werden 4.278 personen veroordeeld wegens bezit voor eigen gebruik, in 1995 4.236. Uiteraard zijn deze gegevens hier van minder belang aangezien zij dateren van vóór de werkzaamheden van de parlementaire werkgroep. Pas in de loop van het jaar 2000 zullen de gegevens voor de jaren 1996 en 1997 beschikbaar zijn.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : De strategie van de meerderheid is dat de aanbevelingen van de parlementaire werkgroep niet goed begrepen werden. Ik moet vaststellen dat bij het verschijnen van de circulaire niemand van de octopuspartijen een motie van wantrouwen heeft ingediend.

Ik pleit voor de implementatie van die aanbevelingen, met het accent op meer preventie, een wettelijk kader voor de substitutieproducten, respect voor de internationale verdragen en de Grondwet, inclusief voor het individueel beslissingsrecht van de parketten, en vooral op een betere coördinatie van het drugsbeleid. Wij zullen dit dossier op de voet volgen.

De heer **Filip De Man** (VL. BLOK) : De circulaire is door een CVP-minister rondgestuurd. De verontwaardiging van de heer Vandeurzen is hypocriet.

De CVP is in de vorige legislatuur aan dat debat ten onder gegaan. Ik vrees dat de VLD dezelfde weg opgaat.

De nieuwe term "geïntegreerd gebruik" wordt wellicht een modeterm : laat mensen in de privé-sfeer snuiven en

sputen. Het is een gemakkelijksoplossing. Het Vlaams Blok zal een motie indienen met de vraag om de richtlijn te vernietigen en de drugswetgeving in haar geheel te herstellen.

Mevrouw **Dalila Douifi** (SP) : De gemakkelijkste weg is uiteraard het penalisieren van elke vorm van druggebruik en de drugshandel toeschrijven aan Marokkanen. Dit beeld staat echter mijlenver van de realiteit.

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Nederlands*) : Ik dank de vraagstellers die mij hebben gewaarschuwd. Een gewaarschuwd man is er twee waard, en een gewaarschuwd politicus vier. Ik zal op mijn tellen passen.

De **voorzitter** : Er werden meerdere moties ingediend. Een eerste motie, van aanbeveling, is ingediend door de heren Bart Laeremans en Filip De Man en luidt als volgt :

"De Kamer,

gehoord de interpellatie van de heer De Man

en het antwoord van de heer minister,

vraagt het intrekken van de omzendbrief van 8 mei 1998 en het onverkort toepassen van de Drugwet door politiediensten en parketten."

De eenvoudige motie is ondertekend door de heer Clau-
de Desmedt (PRL FDF MCC) en Thierry Giet (PS).

Over deze moties zal later in plenaire vergadering worden gestemd.

De bespreking is gesloten.

VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLINGEN

Vraag van de heer Tony Van Parys tot de minister van Justitie over "de beslissing inzake voorwaardelijke invrijheidstelling in hoofde van de heren Beyer en Bouhouche" (nr. 606)

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Naar aanleiding van de voorwaardelijke invrijheidstelling van de heren Beyer en Bouhouche wens ik enkele vragen te stellen, waarbij ik mij evenwel geenszins op het terrein van de gerechtelijke instanties wil begeven.

Wel vraag ik dat de minister ons zou meedelen welke de adviezen waren van de diverse overheden, meer bepaald van het parket-generaal van Bergen en dat van Brussel ? Werden voorafgaande penitentiaire verloven toegestaan ? Welke initiatieven worden genomen voor de reclassering van Beyer ? Hoe zit het met de

recidive ? Advocaat-generaal Morlet heeft ons in de tweede Bende-commissie gezegd dat meneer Beyer geen doetje is. De meeste wapens die gevonden zijn in de garageboxen van Beyer waren verpakt en gedemon-
teerd en dus niet gericht op onmiddellijk gebruik. Het leek erg op een organisatie van misdadigers. Omkadering is dus aangewezen bij de vrijlating van Beyer.

In de pers stond dat Beyer zijn beroepsactiviteiten in Zuidoost-Azië zou kunnen verderzetten. Om welke beroepsactiviteiten gaat het hier ? Hoe zit het met de vergoeding van de slachtoffers ?

Weer in de pers stond dat Bouhouche en Beyer niets ten laste kan worden gelegd in de zaak van de Bende van Nijvel. Is deze stelling van de procureur van Mons juist ? Waarop is ze gestoeld ? Is deze uitspraak het resultaat van de vergelijkende analyse ?

De **voorzitter** : Onze commissie houdt zich normaal niet bezig met individuele dossiers.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Ook in het verleden werden hier vragen gesteld over individuele dossiers. Als minister heb ik daar altijd op geantwoord. Daarenboven raakt deze vraag aan de aanbevelingen van de Bende-commissie.

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Nederlands*) : Ik wens niet in te gaan op inhoudelijke vragen met betrekking tot individuele dossiers van veroordeelden, dus ook niet op de mediaberichten over Beyer en Bouhouche. Iedereen heeft recht op privacy. Met een publieke discussie over penitentiaire dossiers zou men lopende procedures of begeleidingen ernstig kunnen verstoren.

De beslissing over de voorwaardelijke invrijheidstelling van beide veroordeelden werd toevertrouwd aan een onafhankelijk rechtscollege. Als minister heb ik slechts een adviserende bevoegdheid.

De vraagsteller kent deze dossier goed. Ik hoef toch de briefwisseling tussen de heer Van Parys, de administratie en het openbaar ministerie niet publiek samen te vatten.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Ik protesteer formeel tegen het onbeantwoord laten van mijn vraag. Het is de bevoegdheid van de minister van Justitie om toe te zien op het naleven van de voorwaarden die aan de voorwaardelijke invrijheidstelling worden gesteld.

Als een parlementaire onderzoekscommissie een vergelijkende analyse van de dossiers aanbeveelt, dan is mijn vraag of deze aanbeveling is gevolgd, terecht en moet ze door de minister worden beantwoord.

Ik hoop dat de stilzwijgendheid van de minister in dit dossier geen signaal is van een stijlbreuk met het verleden, waar wel openheid bestond. Mijn bekommernis is om recidive te voorkomen.

Ik heb vroeger veel vragen over individuele dossiers gekregen waarop ik telkens in alle openheid heb geantwoord.

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Nederlands*) : De heer Van Parys vindt zich ten onrechte op. De aanbeveling van de parlementaire onderzoekscommissie over de voorwaardelijke invrijheidstelling werd ondertussen in een wet gegoten. De minister kan toch de wet niet overtreden ! Vroeger besliste de minister over voorwaardelijke invrijheidstelling, toen was hij de aangewezen persoon om te interpellieren.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Ik beschouw dit als een zwaar incident en ik laat me over zo een belangrijke materie niet met een kluitje in het riet sturen. De CVP zal aandringen op een opvolgingscommissie voor de parlementaire onderzoekscommissies.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

VERBAND TUSSEN CULTUUR EN CRIMINALITEIT

Vraag van de heer Pieter De Crem tot de minister van Justitie over "de opvolging van de aangekondigde studie over het verband tussen cultuur en criminaliteit" (nr. 654)

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : De minister kondigde in september een onderzoek aan naar de relatie tussen etnie en criminaliteit. Wat later stelde hij dat onderzoek nog even uit. De leden van de commissie Justitie opperden dat als er een verband was tussen etnische afkomst en criminaliteit, de oorzaken vlug duidelijk zouden zijn. In het andere geval zou de studie overbodig blijken.

Minister Verwilghen reageerde korzelig en geloofde dat de mogelijke oorzaken niet allemaal zo duidelijk zijn en dat een onderzoek hierover uitsluitsel zou kunnen geven.

De minister somde toen de voordelen op van zo'n wetenschappelijke en structurele aanpak. Was die studie wel nodig, aangezien we toch over de KUL-studie van

professor Walgrave beschikken ? Werd die studie al onder de loop genomen ? Wanneer krijgen we het aangekondigd overleg ? Wat met het aanhoudingsgedrag van de politie ? Vertoont dat racistische tendensen ?

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Nederlands*) : Over welk aangekondigd overleg hebt u het ?

Ten gronde nu : de KUL-studie ken ik enkel via de *Knipselkrant*. Deze studie werd in 1995 aangevraagd door de minister van Wetenschapsbeleid en was op 1 december nog steeds niet klaar. Nu worden voorlopige resultaten in de pers bekend gemaakt, wat natuurlijk heel wat deining veroorzaakt. Door deze ondoordachte aanpak kon het wetenschappelijk begeleidingscomité de studie niet van commentaar voorzien.

Ik blijf bij mijn standpunt dat naast sociaal-economische ook andere factoren crimineel gedrag kunnen verklaren. Een grondige studie hiernaar is zeker te verantwoorden, als we de criminaliteit efficiënter willen aanpakken.

Het oppak- en aanhoudingsbeleid van de politiediensten werd al bestudeerd door de heer Jacobs. Eventuele discriminaties op dat vlak moeten worden weggewerkt.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Wij hebben altijd gevonden dat zo'n studie overbodig was omdat de socio-economische oorzaken van criminaliteit genoegzaam bekend zijn.

Professor Walgrave bevestigt dat er geen verband is tussen etnische afkomst en misdaad.

Dat is belangrijk voor het aanhoudingsbeleid.

De minister vindt dat afkomst criminaliteitsbevorderend kan zijn, en dat betreuren wij.

Minister **Marc Verwilghen** (*in het Nederlands*) : Ik wacht op de studie van professor Walgrave.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

– *De openbare commissievergadering met vragen wordt gesloten om 17.30 uur.*